

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.44/2013/7.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. április 23. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A befolyással üzérkedés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2012. november 19. napján kihirdetett **3.B.387/2010/57.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 256. § (1) bekezdés] és ezért 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette, továbbá 5.068.600.- forint összegre vagyonelemekzést rendelt el.

Kötelezte a vádlottat, hogy fizessen meg az eljárás során felmerült összesen 365.479.- forintból 321.838.- forint bűnügyi költséget, a fennmaradó 43.641.- forint bűnügyi költség vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen a védő jelentett be fellebbezést bűncselekmény hiánya miatt a vádlott felmentése érdekében.

A fellebbezési eljárásban a védő fellebbezését írásban indokolta. Ebben, illetve a fellebbezési nyilvános ülésen, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az eljárás törvényes vád hiányában történő megszüntetését, másodlagosan megalapozatlanság és az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vádlott felmentését, negyedlegesen enyhítésként a vádlott előzetes mentesítésben részesítését indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.18/2013/1/II. számú átiratában eljárási szabálysértésekre, a tényállás kiegészítésére és a jogi indokolás helyesbítésére tett észrevételei mellett, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a fellebbezést alaptalannak ítélte, míg a főügyészi átiratban írtakat részben osztotta.

Eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az ítélet kihirdetésekor jelen nem lévő vádlott részére az ítélet rendelkező részét küldte meg 2012. november 22. napján kelt azon tartalmú átiratával, hogy a kézbesítéstől számított három napon belül élhet fellebbezéssel.

A Be. 325. § (2) bekezdése kimondja, hogy a kézbesítés útján közölt ítélet ellen nyolc napon belül lehet fellebbezni. A vádlott az ítélet ellen fellebbezést nem jelentett be és az elsőfokú bíróság az írásba foglalást követően 2012. december 18. napján az írásban indokolt ítéletet a részére kézbesítette, ezért az eljárás szabálysértésnek az ügy érdemére nem volt kihatása.

Ugyancsak eljárás szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor 1. sz. és 2. sz. tanúk útiköltségéről tárgyaláson kívül hozott 26-I., 41-II. és 41-III. sorszámú végzéseit nem kézbesítette a fellebbezésre jogosultaknak.

A Be. 347. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság nem ügydöntő végzése ellen fellebbezésnek van helye, ha azt a törvény nem zárja ki. A végzés elleni fellebbezés elintézésére az ítélet elleni fellebbezés szabályai irányadók. A Be. 325. § (2) bekezdése alapján a kézbesítés útján közölt ítélet - és így a végzés ellen is - nyolc napon belül lehet fellebbezni.

Miután az ítélőtábla megkeresésére az elsőfokú bíróság közölte, hogy a fenti végzések nem kerültek kézbesítésre a fellebbezésre jogosultaknak, azokat az ítélőtábla kézbesítette, azonban azok jogerősítésére ez idáig nem kerülhetett sor. Amennyiben az esetleges fellebbezés folytán a tanúk útiköltségével felmerült bűnügyi költség összege változik, úgy az eljárás során felmerült bűnügyi költség kizárólag különleges eljárás keretében korrigálható.

Nem osztotta a bíróság a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy eljárás szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg pervezető végzésében, hogy az ügy nem tartozik a Be. 554/B. § b) pontjában, valamint ba), illetve bb) alpontjaiban meghatározott kiemelt jelentőségű ügyek közé.

A vádirati tényállás, illetve az első fokú ítélet tényállása is azt tartalmazza, hogy a vádlott - kapcsolataira hivatkozással - felajánlotta, hogy közbenjár a pályázat kiírása érdekében az általa ismert kormányzati és brüsszeli képviselők körében. Ezen megfogalmazásból nem derül ki, hogy olyan személyi körről van-e szó, amelyet a kiemelt jelentőségű ügyek esetén megkövetel a törvény. Nem vitásan hivatalos személyek befolyásolását ajánlotta fel a vádlott, a vádirati és az ítéleti tényállás szerint is, azonban az, hogy ezek olyan személyek-e, akik vonatkozásában elkövetett bűncselekmény a külön eljárásra vonatkozó Be. XXVIII/A. fejezetében részletezett speciális eljárás szabályok alkalmazását indokolná, nem állapítható meg. Nem sértett tehát eljárás szabályt az elsőfokú bíróság, amikor nem a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó speciális eljárás szabályok szerint járt el.

Az ítélet tábla az első fokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság - a fentiekre is figyelemmel - a bizonyítási eljárást az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés nélkül folytatta le, azonban az általa rögzített ítéleti tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint egészítette ki:

2007. november 30. napján 20.000.- euró középárfolyam figyelembe vételével számított értéke 5.068.600.- forint volt.

A tényállás fenti kiegészítése a vagyonelkobzás alapjául szolgált összeg megalapozottsága miatt volt szükséges.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, így az a fenti kiegészítéssel a felülbírálat során irányadó volt.

A vádlott védőjének a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványait az ítélet tábla az alábbiak szerint nem osztotta:

A vádirat mindenben megfelel a Be. 217. § (3) bekezdésében a váddal szemben támasztott követelményeknek. Az, hogy a vád a befolyásolt konkrét hivatalos személyt nem jelöli meg, nem zárja ki a bűncselekmény megállapíthatóságát.

Nem indokolja az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését más eljárási szabálysértés sem.

Amennyiben az indokolási kötelezettség elmulasztása olyan mértékű, hogy az felülbírálatra alkalmatlanná teszi az ítéletet, az abszolút hatályon kívül helyezéshez vezet. Abban az esetben pedig, ha az indokolási kötelezettség elmulasztása ezt nem eredményezi, úgy relatív szabálysértés kerülhet szóba. Jelen esetben azonban egyik ok sem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy mely bizonyítékot miért vetett el, míg mást a tényállás alapjául miért fogadott el. Az ítéleti tényállásban valamennyi megállapítása iratszerű és adatokkal alátámasztott volt.

Figyelemmel tehát arra, hogy az elsőfokú bíróság törvényes vád alapján járt el és valamennyi beszerzett bizonyítékot részletesen és logikailag hibátlanul értékelt, megállapítható, hogy a Be. 373. § (1) bekezdés I./ c) és III./ a) pontjaiban meghatározott eljárási szabálysértések közül az első fokú ítélet vonatkozásában egyik sem áll fenn, így annak hatályon kívül helyezésére nincs törvényes lehetőség.

Ami a felmentésre irányuló védői fellebbezést illeti megállapítható, hogy az a bizonyítékok mérlegelése ellen irányul. A fellebbezés lényegében azt sérelmezi, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott tagadásával szemben a bűnösségét a rá nézve terhelő vallomások és egyéb bizonyítékok, így a 2009. február 27. napján kelt feljelentés, a

Külügyminisztérium és a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség adatközlése alapján állapította meg.

Az ítéltábla rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság rendelkezésére olyan bizonyíték is állt, amely kétségtelenül a vádlott védekezését látszott alátámasztani, így házastársa, 3. sz. tanú tanúvallomása, azonban az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy azt miért vetette el a rá nézve terhelő, 4. sz., 5. sz. és 6. sz. tanúk vallomásaival szemben.

A büntetőeljárás törvény az elsőfokú bíróság feladatává teszi a bizonyítékok mérlegelését, hiszen ő hallgatja ki a vádlottat és a tanúkat és ebből adódóan az elsőfokú bíróság feladata és kötelezettsége a rendelkezésére álló bizonyítékok összevetése és mérlegelése. Az elsőfokú bíróság ennek a kötelezettségének maradéktalanul eleget tett és indokai mindenre kiterjedőek.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség, így a tényállást támadó és kizárólag a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

Az ítéltábla az első fokú ítélet jogi indokolását azzal egészíti ki, hogy 2007. november 30. napján az euró Magyar Nemzeti Bank közlése szerinti középárfolyama 253,43.- forint volt.

Az első fokú ítélet 7. oldalán 4. sz. tanú második nyomozati vallomását az elsőfokú bíróság kirekesztette a bizonyítékok köréből. Ezért a tanú az ítélet 8. oldal alulról 2. bekezdésében szereplő, helyesen harmadik kihallgatása alkalmával adta elő az ott írtakat.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket hiánytalanul felsorolta és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte.

Nem tévedett, amikor a vádlott büntetlen előéletére és a bűncselekmény elkövetése óta eltelt jelentős időre tekintettel a büntetési célok elérését a törvényi minimumban meghatározott tartamú börtönbüntetés kiszabásával is elérhetőnek találta. Törvényes a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztése is.

Mellőzi azonban az ítéltábla az első fokú ítélet jogi indokolásának azon megállapítását, hogy a szabadságvesztést hosszabb tartamú próbaidőre függesztette fel. Az elkövetéskor hatályban volt és az elsőfokú bíróság által helyesen alkalmazott Btk. 89. § (3) bekezdése szerint ugyanis, a büntett miatt kiszabott szabadságvesztés 2 évtől 5 évig terjedő próbaidőre függeszthető fel, így a próbaidő tartamát a törvényi

minimumban határozta meg. Ugyancsak mellőzi az ítélőtábla a büntetés kiszabása körében a középértékre történő utalást, mivel az elkövetéskor hatályban volt Btk. erre vonatkozó rendelkezést nem tartalmazott.

Az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben előzetes mentesítés nem alkalmazható. Nem vitásan a vádlott személyi körülményei kedvezőek, azonban nem lehet figyelmen kívül hagyni a cselekmény jellegét. A közélet tisztasága elleni bűncselekményt elkövető vádlott jelen esetben nem érdemes az előzetes mentesítésre.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2013. április 23.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.44/2013/7. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 3.B.387/2010/57. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2013. április 23.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke